

Wahyu bab Gusti Yesus Kristus - Nomer Enem

Wunguné Wong Mati Kang Turu

Jeff Pippenger

2023-10-27

Kita sampun mbangun ing dhateng dhasar wangsit pungkasanipun Yesaya ingkang kawiwitan wonten ing bab patang puluh kanthi panandhaning wekdal katundha ingkang dipunwiwiti lumantar pepeteng pangajeng-ajeng tanggal 18 Juli 2020. Kita sampun nyalarasaken pejahipun kalih seksi ing Kitab Wahyu kaliyan para ingkang pejah wonten ing lebak balung-balung garing ing Yéheskiel bab tigang dosa pitu. Kita ngupados lumantar pangulangan supados netepaken runtutan prastawa ingkang saestu mirunggan gegayutan kaliyan kawungokakenipun wungunipun para ingkang dipunpejahi wonten ing margi déning kéwan ingkang minggah saking telenging jurang tanpa dhasar.

Nalika kita nyelarasake pethikan-pethikan kenabian iki, kita lagi mbukak segel pérangan-pérangan saka Wahyu sing nganti sapréné durung tau diweruhi, amarga pesen iki iku pambukakan segelé Wahyu Yesus Kristus kang kelakon sakdurungé mangsane sih kanggo manungsa katutup. Kita lagi nindakake pakaryan iki, amarga “wektuné wis cedhak.” Nalika mbukak segel kayekten-kayekten ing Wahyu sing saiki lagi ana ing proses kasampurnan, kita lagi nglaksanani pakaryan banget sing wis ditegesi minangka pakaryané Yohanes ing Wahyu. Panjenengané dipangandikani supaya nulis prakara-prakara sing wis didelengé, yaiku prakara-prakara sing nalika kuwi wis ana, lan kanthi nyathet prakara-prakara mau Yohanes ing wektu sing padha uga bakal nulis prakara-prakara sing bakal kelakon.

Tulisen prakara-prakara kang wus sira deleng, lan prakara-prakara kang ana, sarta prakara-prakara kang bakal kelakon ing tembe. Wahyu 1:19.

Salah satunggaling alangan logis tumrap para Advent Hari Kaping Pitu, bisa dadi banget ana ing pangerten tradhisionalé ngenani kitab Wahyu. Nalika sawijing wong nampani bebener kang wis mapan, nanging ora kasumurupan yèn bebener kang wis mapan iku pancèn dipunrancang supaya ngrembaka lumantar lumakuning wektu, pangerten wiwitané kang leres bab bebener bisa malih dadi tradhisi utawi pakulinan. Bebener kang wus malih dadi tradhisi iku bisa banget nuwuhaké kasipengan kang dipralambangaké ana ing pawartos marang Laodikia. Bebener asliné isih tetep bebener, nanging ora bisané mirsani yèn bebener iku ngrembaka lumantar wektu nuwuhaké kasipengan. Dudu bebener iku kang dadi sababing kasipengané, kasipengan iku mung gejala saka sababe. Sing dadi sebab iku kuping kang ora gelem ngrungu, mripat kang ora gelem ndeleng, lan ati kang ora gelem kabobrahaké ing antarané wong-wong kang marem marang dhiriné piyambak déning panglipur tradhisi lan pakulinan.

“Kristus ing piwulangipun ngaturaken bebener-bebener kuna, kang asalipun saking Panjenenganipun piyambak, bebener-bebener ingkang sampun kaandharaken déning

Panjenenganipun lumantar para leluhur lan para nabi; nanging sapunika Panjenenganipun nyorotaken pepadhang enggal dhateng bebener-bebener punika. Saya beda katingal tegesipun! Banji pepadhang lan karohanèn dipunbabar lumantar katranganipun. Lan Panjenenganipun janji bilih Roh Suci badhé madhangi para sakabat, bilih pangandikanipun Allah badhé tansah kabikak dhateng para sakabat. Para sakabat badhé saged ngaturaken bebener-bebeneripun wonten ing kaéndahan ingkang anyar.”

“Wiwit janji kawilujengan kang kapisan kawedharaké ing Eden, urip, watak, lan pakaryan pangantara Sang Kristus wis dadi piwulang kang diselidiki déning pikiran manungsa. Nanging saben pikiran kang lumantaré Roh Suci wus makarya, tansah nampilaké prakara-prakara iki ing sawijining pepadhang kang seger lan anyar. Kabeneran-kabeneran bab kawilujengan iku bisa tansah tuwuh lan ngrembaka. Sanadyan lawas, iku tetep tansah anyar, tanpa kendhat mbabar marang wong kang ngupaya kayekten kaluhuran kang luwih agung lan kakuwatan kang luwih rosa.

“Ing saben jaman ana pangrembakaning kayektèn kang anyar, sawijining pawartos saka Allah marang umat ing generasi iku. Kayektèn-kayektèn lawas kabèh iku wigati; kayektèn anyar iku ora madeg piyambak tanpa sesambungan karo kang lawas, nanging minangka pambabaré. Mung manawa kayektèn-kayektèn lawas iku dimangertèni, kita bisa nyekel tegesé kayektèn anyar. Nalika Kristus kersa mbukak marang para sakabate kayektèning wunguné Panjenengané saka ing pati, Panjenengané miwiti ‘wiwit saka Musa lan sakèhé para nabi’ lan ‘nerangaké marang wong-wong mau ana ing sakèhé Kitab Suci prakara-prekara bab Panjenengané piyambak.’ Lukas 24:27. Nanging pepadhang kang madhangi ana ing pambabaran kayektèn kang seger iku kang ngluhuraké kang lawas. Wong kang nampik utawa nglirwakaké kang anyar satemené ora nduwèni kang lawas. Kanggo dhèwèké, kayektèn lawas mau kelangan daya uripé lan mung dadi wangun tanpa nyawa.”

“Ana wong-wong kang ngakoni pracaya lan mulang kayektèn-kayektèning Prajanjian Lawas, nanging padha nampik Prajanjian Anyar. Nanging sajroning ora gelem nampani piwulangé Kristus, padha nuduhaké yèn wong-wong mau ora pracaya marang apa kang wis dipangandikakaké déning para leluhur lan para nabi. ‘Saupama kowé pracaya marang Musa,’ pangandikané Kristus, ‘mesthi kowé bakal pracaya marang Aku; awit dhèwèké nulis bab Aku.’ Yokanan 5:46. Mulané ora ana kasekten kang satemené ana ing piwulangé wong-wong mau, malah tumrap Prajanjian Lawas pisan.”

“Akeh wong kang ngakoni pracaya lan mulang Injil ana ing kaluputan kang padha. Wong-wong mau nyingkirake Kitab-Kitab Prajanjian Lawas, kang bab iku Kristus wis ngandika, ‘Ya iku kang padha menehi paseksi bab Aku.’ Yohanes 5:39. Nalika nulak Prajanjian Lawas, sajatiné wong-wong mau uga nulak Prajanjian Anyar; awit loro-loroné iku pérangan saka satunggal kasatuan kang ora bisa dipisahake. Ora ana wong kang bisa nerangake angger-anggering Allah kanthi bener tanpa Injil, utawa Injil tanpa angger-angger. Angger-angger iku Injil kang kawejengan ing wujud, lan Injil iku angger-angger kang kababar. Angger-angger iku oyod, Injil iku kembang kang arum lan woh kang diasilake.” Christ’s Object Lessons, 127.

Wong-wong kang ngakoni pracaya marang sing lawas, nanging nampik sing anyar, iku luwih cetha lan luwih abot manèh tumrap wong Advent Hari Ketujuh kang ngakoni pracaya marang Kitab Suci sajeroning kabèh isiné, nanging nampik tulisan-tulisan Rohing Ramalan. Ing kitab Wahyu, Yokanan iku dadi pralambang umaté Allah ing dina-dina pungkasan kang lagi dianiaya awit nampani loro-loroné, yaiku Kitab Suci lan Rohing Ramalan.

Aku, Yokanan, kang uga dadi sadulurmu, lan kancamu sajroning kasangsaran, lan sajroning Kraton lan kasabaraning Gusti Yesus Kristus, ana ing pulo kang aran Patmos, marga saka pangandikaning Allah, lan marga saka paseksèning Yesus Kristus. Wahyu 1:9.

Manawi ana wong nampani paseksènè Gusti Yésus, yaiku Rohing Ramalan, yaiku tulisan-tulisané Ellen White, mula pethikan sadurungé saka tulisan-tulisané iku nemtokaké prakara sing lagi dakrembug. Panjenengané nyerat yèn “bebener-bebener panebusan iku saged tansah ngalami pangrembakan lan panganggèn; sanadyan lawas, bebener-bebener mau tansah anyar, kanthi tanpa kendhat mbabar marang wong kang nggolèki bebener kamulyan kang luwih ageng lan kakuwatan kang luwih rosa,” lan yèn ing “saben jaman ana pangrembakan anyar saka bebener, sawijining piweling saka Gusti Allah marang umat saka generasi iku.”

Sanadyan pangerten lumrah ngenani kitab Wahyu sing lumrahe dicekel déning wong Advent Hari Ketujuh iku bener, sakabèhé kitab Wahyu iku minangka paseksen bab dina-dina wekasan. Saiki kita lagi nerapaké sawijining kayekten sing saiki lagi kabukak segelé, lan kayekten iku ora bakal dingertèni déning wong-wong sing ora gelem nampani yèn kabèh pethikan ing kitab Wahyu iku kalebu pérangan saka Wahyué Gusti Yesus Kristus kang kabukak segelé ing dina-dina wekasan.

Pangertosan sing wis dicekel déning Adventisme ngenani Wahyu pasal sewelas, minangka sawijining kasampurnaning Révolusi Prancis, iku bener, lan Sister White njunjung pandhangan sing bener mau. Nanging kayektèn iku mung minangka sajarah, yaiku kang kacathet kanggo maringi ilustrasi tumrap dina-dina pungkasan. Kabèh isi kitab Wahyu dikuwasani déning fénoména profètis iki.

Kita lagi mbangun ing ndhuwur sajarah kasamaraning pitung gludhug minangka panuntun kanggo nggabungaké Yehezkiel telung puluh pitu, Yesaya patang puluh, lan Wahyu sewelas karo pasemon bab sepuluh prawan ing Matius rong puluh lima. Garis kenabian liyané sing nyengkuyung panerapan runtutan kadadéan kenabian sing lagi kita rembug uga kapanggih ing garis Kristus, kang uga ngemot sawijining paseksi kapindho. Gusti Yesus yuswané telung puluh taun nalika Panjenengané kabaptis lan dados Yesus Kristus, awit “Kristus” ing basa Yunani ing Prajanjian Anyar, utawa “Mesias” ing basa Ibrani ing Prajanjian Lawas, tegesé wong kang kaurapi.

Pangandika iku, kandhaku, mesthi wis koksumurupi, kang kawartakaké ing saindhenging Yudéa kabèh, lan wiwité saka Galiléa, sawisé baptisan kang diwartakaké déning Yohanes; yaiku bab kepriyé Gusti Allah ngebadi Yésus wong Nasarèt kanthi Roh

Suci lan kanthi kakuwatan; Panjenengané lumaku mrana-mréné nindakaké kabecikan, lan marasaké kabèh wong kang katindhes déning Iblis; amarga Gusti Allah nunggil karo Panjenengané. Lelakone Para Rasul 10:37, 38.

Sajeroning telung puluh taun, Gusti Yesus nyawisake sarira kanggo dipulasara, lan sawisé Panjenenganipun dipulasara ing baptisanipun, Panjenenganipun, minangka Sang Kristus, maringi piwulangipun sajrone telung dina setengah miturut pralambang kenabian. Sawisé iku Panjenenganipun dipatèni, kasarekake ing kubur, kawungokaké wungu, banjur minggah menyang swarga. Wiwitaning paladosanipun kang telung taun setengah iku yaiku baptisanipun, kang nglambangake pejah lan wungunipun, lan ing pungkasaning rolas atus sawidak dina paladosanipun Panjenenganipun kasalib, banjur kawungokaké wungu—awit Panjenenganipun punika wiwitan lan wekasan. Kedadeyan pejah lan wungunipun nglairake satunggaling wadya bala kang gagah prakosa, kang sajrone telung taun setengah maneh nggawa Injil marang wong-wong Yahudi, lan sawisé iku marang jagad.

Gréja Katulik, yaiku antikristusing ramalan Kitab Suci, uga ngalami telung puluh taun panyiyapan sadurunge diurapi kanthi kakuwatan. Ing taun 508, “kurban saben dina” dicabut. Sister White kanthi langsung maringi pratélan marang kita yèn para Millerit nduwèni pangerten kang bener bab “kurban saben dina” ing kitab Daniel, sanadyan gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia ing taun 1930-an bali marang pandhangan Satanis Protestanisme murtad ngenani “kurban saben dina”.

“Banjur aku weruh gegayutan karo ‘saben dina’ (Daniel 8:12), manawa tembung ‘kurban’ iku ditambahaké déning kawicaksananing manungsa, lan ora klebu ing teks, lan manawa Gusti maringi pangertosan kang bener bab iku marang wong-wong kang nglairaké swara bab jam pangadilan.” *Early Writings*, 74.

“Tumrap saben dina” nggambarake paganisme, lan Roma pagan iku kakuwasan sing nahan lan nyegah kapausan munggahe menyang dhampar bumi. Kaya kang wis dipredhiksi ing kitab Daniel, lan sawisé kuwi diteguhake déning sajarah, lan sawisé kuwi dicethakaké déning para malaékat marang William Miller lan sawisé kuwi diteguhake déning Ellen White; ing taun 508, pepalang pagan tumrap munggahe kapausan iku dicopot. Kaya déné Kristus, suwéné telung puluh taun antikristus nyawisaké awaké kanggo kaparingan kakuwasan ing taun 538. Kristus lan antikristus padha telung puluh taun nyawisaké awaké kanggo kaparingan kakuwasan. Bareng kapausan wis kaparingan kakuwasan ing taun 538, dhèwèké nglantaraké pesen pati sajroning telung taun setengah profetik, kaya déné Kristus wis nglantaraké pesen urip, sajroning telung taun setengah. Loro seksi ing Wahyu pasal sewelas, kang ing sajarah Révolusi Prancis makili Prajanjian Lawas lan Prajanjian Anyar, uga kaparingan kakuwasan kanggo medhar wangsit sajroning telung dina setengah profetik.

Lan Aku bakal maringi panguwasa marang saksiku loro, lan wong loro iku bakal medhar wangsit sajrone sèwu rong atus suwidakan dina, nganggo sandhangan bagor. Wahyu 11:3.

Ing taun 1798, sawisé rolas atus suwidakan dina profetik, antikristus nampa tatu pati, pas kaya Sang Kristus séda ing salib sawisé rolas atus suwidakan dina, lan kaya déné kaloro

seksi, sing makili Sabda Allah, dipatèni ing dalan sawisé rolas atus suwidakan dina.

Ing dina katelu Sang Kristus kawungokaké saka ing pati, lan salah siji saka pokok prakara utama bab antikristus ing kitab Wahyu yaiku warasé tatu pati sawijining, utawa wunguné manèh. Wunguné Sang Kristus kadadéan ing dina katelu, lan wunguné wong loro seksi kadadéan sawisé telung dina satengah. Antikristus kawungokaké manèh kanthi pralambang ing dina katelu, awit ing sawetara paseksi kenabian, dina katelu iku pralambang saka hukum Minggu. Nalika hukum Minggu ditetepaké, kéwan saka segara ing Wahyu telulas kawungokaké manèh, lan tandha saka kéwan segara iku dadi sawijining ujian. Banjur Perserikatan Bangsa-Bangsa, yaiku sepuluh ratu ing Wahyu pitulas, miturut pituduhing Amerika Serikat, kang dadi ratu utama saka sepuluh ratu mau, bakal ngangkat antikristus dadi sirah saka pasamuhan telu-satunggal, nalika kapausan munggah marang dhamparing bumi.

“Manakala kita nyedhaki krisis pungkasan, prakara kang banget wigatine yaiku supaya ana karukunan lan kamanunggalan ana ing antaraning piranti-piranti kagungané Pangéran. Donya kebak prahara, perang, lan pasulayan. Nanging ana ing sangisoring siji sirah—yaiku kakuwatan paus—manungsa bakal manunggal kanggo nglawan Gusti Allah ana ing pribadi para seksi-Nya. Kamanunggalan iki dipacementi déning sang murtad gedhé. Nalika dheweke ngupaya manunggalaké para agèné kanggo perang nglawan kayektèn, dheweke uga bakal makarya kanggo misah lan nyebar-nyebaraké para pambélané. Rasa meri, panyana ala, tembung ala tumrap liyan, iku kabèh diudèkaké déning dheweke kanggo nuwuhaké pasulayan lan pecah-belah.” Testimonies, volume 7, 182.

Nalika antikristus kawungokaké manèh saka ing pati, dhèwèké munggah menyang dhamparing bumi lan mimpin pasamuhan telu saèstu iku ing lakuné tumuju Armageddon, kaya Yézèbel mimpin Akhab menyang Gunung Karmèl. Juru Mazmur, Asaf, nyebutaké sepuluh bangsa, kang makili Perserikatan Bangsa-Bangsa, minangka sawijining pakempalan duraka para mungsuhé Allah, kang ngangkat “sirahe,” yaiku “pangwasaning kapausan.”

Kidung utawa Masmur Asaf. Dhuh Allah, sampun Paduka meneng waé; sampun menepa, lan sampun meneng, dhuh Allah. Awit, lah mêngsah-mêngsah Paduka padha damel ribut; lan wong-wong kang sengit marang Paduka wus ngangkat sirah. Padha ngadani rembug kang licik marang umat Paduka, lan padha mupakat nglawan para kekasih Paduka kang kapingit. Padha calathu: Ayo, padha kita sirnakaké supaya ora dadi bangsa manèh; supaya jeneng Israel aja nganti kèlingan manèh. Awit padha wus rembugan bebarengan kanthi sakrukun; padha dadi satunggiling pasamuhan nglawan Paduka: kémah-kémah Édom lan wong-wong Ismaèl; Moab lan para Hagari; Gebal, Amon, lan Amalèk; wong Filistin karo para warga Tirus; Asyur uga wus mèlu gabung karo wong-wong mau: padha dadi pitulungan tumrap para putrané Lot. Sela. Jabur 83:1-8.

Panji saka telu malaékat iku banjur mabur ing satengahing langit.

Lan aku weruh malaékat liyané mabur ana ing satengahing langit, nggawa Injil langgeng kanggo diwartakaké marang wong-wong kang manggon ana ing bumi, lan marang saben bangsa, lan suku, lan basa, lan umat, pangucapé kanthi swara sora, Padha wedi-asih marang Gusti Allah lan mènèhana kamulyan marang Panjenengané; amarga wis tekan wektuning pangadilané; lan padha nyembaha marang Panjenengané kang nitahaké langit, lan bumi, lan segara, lan sumber-sumbering banyu. Banjur ana malaékat liyané manèh ndhèrèk, pangucapé, Babil wis rubuh, wis rubuh, kutha gedhé iku, awit dhèwèké wis ndadèkaké sakehing bangsa ngombé angguring bebenduning laku jina. Lan malaékat katelu ndhèrèk wong loro mau, pangucapé kanthi swara sora, Manawa ana wong nyembah kéwan iku lan recané, sarta nampa tandhané ana ing bathuké, utawa ana ing tangané, wong iku dhéwé bakal ngombé angguring bebenduné Gusti Allah, kang diwutahaké tanpa campuran ana ing cawananing mulad-muladé; lan dhèwèké bakal kasiksa nganggo geni lan welirang ana ing ngarsaning para malaékat suci, lan ana ing ngarsaning Cempené: lan kukusing siksa wong-wong mau munggah ing salawas-lawasé; lan wong-wong kang nyembah kéwan iku lan recané, lan sapa waé kang nampa tandhaning jenengé, ora duwé leren awan utawa bengi. Ing kéné katon kasabarané para wong suci: ing kéné ana wong-wong kang netepi dhawuh-dhawuhé Gusti Allah, lan imané Gusti Yésus. Wahyu 14:6–12.

Panji saka telung malaékat iku banjur bakal mabur ana ing satengahing langit, nanging ora suwé antikristus bakal diangkat munggah menyang swarga déning sepuluh raja saka United Nations. Panji iku banjur bakal martakaké pawarta “bebener,” lan antikristus banjur bakal martakaké pawarta tradhisi lan adat. Telung malaékat iku padha ngélingaké manungsa supaya aja nampa tandha saka kepausan, nanging United States minangka nabi palsu bakal meksa jagad nampa tandha iku mau.

Kita badhé mungkasi ing ngriki, lan badhé nerusaken punika ing artikel kita salajengipun.